

THƯ GỬI BẠN

ĐÊM SAO

NGUYỄN GIỤ HÙNG

- *Em hãy đếm những vì sao trên trời được bao nhiêu thì anh yêu em còn nhiều hơn thế nữa.*
Bùi Quang Đoài (*Một Câu Chuyện Tình*)
- *Anh về đếm hết sao trời,
Em đây kết tóc ở đời với anh.*
(Ca dao)

Cô hàng xóm và tôi đang ngồi trên ngọn đồi cao cách xa thành phố, cùng ngắm nhìn những ngôi sao lấp lánh trên cao. Nàng ngồi bó gối bên tôi. Chiếc váy “mini” quá ngắn, hở hênh đến độ tôi cứ tưởng như những con "dế mèn, dế dũi" của nhà văn Tô Hoài quanh đây có thể nhảy vào cái nơi hoang vắng thâm u ấy. Sự hở hênh này thật chẳng thích hợp với khung cảnh nên thơ và trong sáng của đêm nay. Nàng dựa đầu trên vai tôi, ngược mắt nhìn trời đếm những vì sao:

*Một ông sao sáng
Hai ông sáng sao
Ba ông sao sáng
Bốn ông sáng sao.*

Và cứ như thế, nàng đếm không ngừng, tưởng chừng như càng đếm được nhiều bao nhiêu ngôi sao thì số lượng tình yêu của tôi dành cho nàng cũng sẽ nhiều như thế.

Nàng chợt ngừng đếm rồi quay sang nói với tôi bằng một giọng thật nũng nịu:

- Anh đếm đi!

- Đếm cái gì?

- Đếm sao, đếm theo em đi.

Tôi ngập ngừng:

- Ừ thì đếm.

Sao và sao, đâu đâu trên vòm trời cũng đều là sao cả. Có đến hàng vạn, hàng triệu, hàng ức ngôi sao đang nhấp nháy, ngôi tỏ ngôi mờ. Tôi phân vân không biết phải bắt đầu đếm từ ngôi sao nào.

...

*Ngâm sao con tạo xoay vần
Chờ cho đến tối dần dần mọc ra
Mọc ra vô số hằng hà
Thiên hà vạn ức biết là bao nhiêu
Trời quang sao mọc cũng nhiều
Đến khi trăng tỏ ra điều sao thưa.*

...

(Ca dao)

Tôi chỉ cho nàng những ngôi sao thật sáng và tôi tự đặt tên cho chúng với cái tên của những vì sao quen thuộc mà tôi đã từng nghe đến từ cái thuở xa xưa, cái thuở cô hàng xóm còn chưa ra đời.

...

*Trên trời sao Bảy sao Ba
Nhị thập bát tú cùng là Thất tinh
Sao Hôm chỉ mọc một mình
Sao Mai gà gáy chung tình với ai
Có Hôm mà chả có Mai*

*Kìa như sao Vượt chờ ai giữa trời
Nam tào, Bắc đẩu đôi nơi
Thần nông sao ấy trị vì làm ăn.*

...
(Ca dao)

Tôi chợt nhớ tới và se sẽ hát "Bài Ca Sao" của Phạm Duy, đồng thời cũng vờ chỉ cho nàng những ngôi sao có tên trong bài hát ấy. Nàng nhìn tôi chớp chớp đôi mắt cảm động một cách ngờ nghệch vì nàng tưởng đâu những câu tình tứ trong bài ca mà tôi đang hát là như để chỉ dành riêng cho nàng.

*Sao Tua chín cái nằm kê
Thương em từ thuở mẹ về với cha
Sao Vua dăm cái nằm xa
Thương em từ thuở người ra người vào
Sao Mơ sáu cái nằm châu
Sao Khuê mấy cái nằm đâu?
Sao Khuê mấy cái nằm dài
Thương em từ thuở tình ngoài nghĩa trong
Sao Măng năm cái nằm ngang
Thương em từ thuở mẹ mang đây lòng
Sao Vua năm cái nằm tròn
Sao Tư bốn cái nằm vuông
Sao Hôm le lói đầu hè
Thương em từ thuở em về với ai
Sao Mai le lói ngọn cây
Thương em từ thuở về xây tình người.
Sao Vân xa títt đầu trời
Sao Quanh cao ngát ngoài khơi
Sao Vân muôn cái mịt mù
Thương em từ thuở ngàn trùng cách chia
Sao Quanh theo gót người đi
Thương em chỉ có trời khuya nhìn về
Sao ơi, sao hỡi buồn gì?
Sao ơi, sao hỡi buồn chi?*

Tôi lại còn bịa ra một lô tên cho những ngôi sao mà những tên ấy chưa hề từng có ở trên cõi đời này như sao Lưu Bị, sao Quan Công, sao Trương Phi, vì thấy chúng ở gần nhau như đang diễn ra cái cảnh kết nghĩa Vườn Đào. Cô hàng xóm

của tôi thì mù tịt với những cái tên trong truyện Tàu ấy nên chỉ còn biết há mồm ngân tò te thán phục.

Nàng thích thú với sự chỉ dẫn rất "nỗ" của tôi, hỏi:

- Anh học Thiên Văn à. Sao anh biết nhiều sao thế?

Tôi "nỗ" tiếp:

- Ủ, nhằm nhò gì ba cái lẽ tẻ này. Anh không biết thì còn ai biết. Cái gì mà anh chẳng biết!

Nàng hỏi thêm:

- Thế sao Chổi ở đâu?

- Đằng kia kia. Tôi bâng quơ chỉ tay về hướng những ngôi sao xa tận cuối chân trời.

- Sao nó không giống cái chổi?

- Hỏi vợ vắn. Quét xong, ông Trời cất đi rồi.

Tôi bí nên gạt ngang, cười xòa.

Nàng cười theo rồi cứ lấy tay đâm vào đùi tôi thùm thụp:

- Anh nói dối nhớ, anh nói dối nhớ (nhé)!

Nàng nói với một giọng rất "nẫu" mà cứ cho là rất nũng nịu thơ ngây.

Đợi khi nàng thôi đâm, nhớ đến nhà văn Vũ trọng Phụng than thân là mình đã sinh ra vào một ngôi sao xấu, tôi giải thích thêm:

- Người xưa tin rằng mỗi người dưới trần gian này sẽ tương ứng với một vì sao trên trời.

Nàng chồm lên ngắt lời tôi:

- Thật hả? Thế ngôi sao của em ở đâu, tên gì?

Tôi chỉ vào một ngôi sao rồi nói:

- Kia kìa, tên là sao Băng.

- Tại sao tên là sao Băng? Nàng chớp chớp đôi mắt ngạc nhiên.

Tôi ồm ờ trả lời:

- Tên Băng vì em lạnh như băng (giá) ấy!

- Thế ngôi sao của anh phải nóng lắm hả. Chắc nó tên là Lửa (sao Hỏa)?

Nói xong câu ấy, nàng tự cho đó là câu nói đùa đầy dí dỏm, mặt vênh vênh đắc ý rồi phá lên cười. Tiếng cười của nàng lạnh lạnh vang xa làm con sóc gần đó sợ hãi chui tọt vào hang.

Tôi mỉm cười hóm hỉnh đáp:

- Không phải. Sai rồi. Ngôi sao của anh ở títt đằng xa kia kìa, tên là sao "Nổ".

- Sao "Nổ"? Em chưa hề nghe thấy bao giờ.

- Sao "Nổ" thì nhiều lắm. Mỗi sao nổ một cách.

Tôi nghiêm giọng, ra vẻ thầy đời, lên giọng dạy dỗ:

- Em không biết à? Những ngôi sao "Nổ" này cùng họ hàng gần với sao "Phét" (nói phét), gần với sao "Khoác" (khoác lác) ... Thường thì những ngôi sao này rất mờ. Vì rất mờ so với những ngôi sao khác nên chúng phải nổ để mong cho mình được sáng thêm lên và được mọi người chú ý tới. Vì là sao "nổ" nên khi nổ, âm thanh của nó thường chát chúa đến đỉnh tai nhức óc, nhưng cũng có khi tiếng nổ chỉ lẹt đẹt vài tiếng như pháo "tép" trẻ con chơi trong ba ngày Tết. Tiếp theo những tiếng nổ thường là những sự đổ vỡ, vỡ cửa vỡ nhà hay vỡ mặt, hay còn có khi "vỡ nợ" nữa. Và cái "vỡ nợ" bề bàng gần nhất là những câu thường được nghe thấy liền sau tiếng nổ: "*Nổ rồi mà chỉ sáng được có thể thôi à!*"

Nàng ngẩn cổ im lặng nghe tôi nói một cách hết sức thành khẩn, thành khẩn đến trở thành ngu ngơ, ngốc nghếch. Tay nàng xoa nhẹ lên chiếc váy nơi bị muỗi đốt. Muỗi ở đây đốt đau và ngứa ngang với muỗi West Nile chết người. Hết xoa nàng lại lấy hai ngón tay lúc cầu, lúc véo cho đỡ ngứa. Có khi nàng cho hẳn bàn tay vào trong đê gãi. Động tác gãi của nàng quá tự nhiên, tự nhiên đến độ tôi không thể trách nàng tại sao lại làm như thế trước mặt một người đàn ông đứng đắn như tôi, một người vốn cầm tinh sao "Nổ".

Nàng vẫn há hốc mồm ra chiêm ngưỡng nhìn tôi dù tôi đã ngừng nói từ lâu. Nàng cứ ngẩn người ra như Từ Hải chết đứng pha lẫn nét đăm chiêu. Rồi nàng nhìn lên trời cao, buông thông một tiếng bất ngờ:

- Xạo! (nói dối)

- Xạo gì? Tôi trở mặt hỏi.

- Anh nói em cứ đếm trên trời có bao nhiêu vì sao anh sẽ yêu em còn nhiều hơn thế nữa.

Tôi chung hứng vì tôi cứ tưởng từ nãy đến giờ nàng đang lắng nghe tôi nói về những ngôi sao "Nô". Tôi miễn cưỡng hỏi:

- Thế em đếm được bao nhiêu ngôi sao rồi?

- Được vài chục!

Tôi nháy mắt hỏi đùa:

- Thế còn chưa đủ cho em à?

Nàng trở nên thông minh khác thường, đánh nhẹ vào cánh tay tôi cười ré lên :

- Anh này... nham nhở nhá (nhé)... chưa đủ! Phải cả nghìn cơ!

Tôi không hiểu nổi chữ “nham nhở” nàng dùng ở đây. Nói xong nàng đứng lên vụt chạy ra xa, ngoảnh lại như chờ tôi đuổi theo sau. Tôi đứng dậy vươn vai nhìn trời cao. Tôi giật mình khi nhìn thấy một ngôi sao sáng quá. Ngôi sao ấy cứ nhìn tôi chằm chập và như trách móc tôi sao tới giờ này vẫn chưa về ăn cơm tối, bắt chờ. Tôi nhìn ngôi sao ấy, trong lòng không khỏi bối rối và có chút gì hổ thẹn. Tôi nói vọng về phía cô hàng xóm đã chạy ra xa với giọng gần như ra lệnh:

- Về!

Nàng nói vọng lại:

- Chưa gì đã về!

- "Chưa gì" là chưa cái gì? Về!

Tôi vội rảo bước nhanh. Cô hàng xóm lật đật chạy theo sau.

Nàng như vẫn còn ảm ức:

- Ngày mai anh phải đưa em lên đây đếm sao tiếp. Anh nhớ mang theo cái chăn nữa nhé, ngồi trên cỏ ngựa quá.

Nàng chạy lên phía trước, vừa chạy vừa đưa hai tay ra sau cào gãi hai khối thịt nung núc đang tung lên theo bước chạy.

Trời vẫn trong, gió vẫn thổi và những ngôi sao vẫn lấp lánh trên cao. Cô hàng xóm vẫn đổ dốc xuống đồi. Một ngôi sao xẹt ngang trời. Sao "Sa". Một ngôi sao vừa nổ tan tành. Buồn!

Và tôi cũng buồn cười vì thấy cô hàng xóm đã chạy gần đến cuối chân đồi. Bóng dáng cô trở nên ngắn và tròn nên tôi cứ ngỡ như cô ấy đang lăn. Cũng may cô ấy không phải là chị Doãn của nhà văn Vũ Trọng Phụng, một người đàn bà có cái nhan sắc của một người đàn ông không đẹp trai, mà ngược lại, nhan sắc của cô thì lại đẹp vô cùng, để cho tôi:

*Buồn trông chênh chéch sao Mai,
Sao ơi, sao hỡi, nhớ ai sao mờ.
(Ca dao)*

NGUYỄN GIỤ HÙNG

Mời nghe bài hát

[Bài Ca Sao & Nu Tầm Xuân](#)

Nhạc và lời: *Phạm Duy* Trình bày: *Thái Thanh* và *Ý Lan*

[Trở lại MỤC LỤC TẬP GHI](#)